

11.05.2009 En jagt historie som optakt til bukkejagten fra John Edgar Hansen

Denne lille beretning fra sidste sæson er tænkt som en lille appetitvækker for den kommende.

Sammen med en 16-årig søn med en knap tør riffeltilladelse og en brugt riffel var det med stor optimisme, det blev den 16. maj.

Godt tvær over, at farmand ikke gav lov til en fridag fra efterskolen, så jagten kunne startes den første morgen, men først kom i gang til aften!. Første aften så Kasper en lille seksender ca. 100 m. fra stigen, hvor han sad, men fik en kraftig bukkefeber og fornuften sejrede – ingen skud.

Prøvede igen om morgenen, men så ikke bukken, - så af sted igen til aften – så heller ikke bukken, men naboen skød en gaffelbuk. Så blev beslutningen taget, vi ville sammen prøve en buk ude i engen næste morgen.

Vel ankommet og på en plads i et gammelt hegn midt i reviret, med udsigt til 3 stk. råvildt på nabovens mark, var stemningen helt i top!

Efter ½ times venten ser vi et dyr komme fra en grøft og gå ind i noget skrub i markhjørnet. Jeg får kikkerten op, og ser det er en fin gaffelbuk.

Jeg siger til Kasper, han skal være klar til skud, hvis den kommer ud på engen. Efter et par min. kommer den ud i stor fart med en rigtig stor buk efter sig. Jeg prøver at stoppe den med både pift og "bøv", men det lykkedes ikke. De fortsætter over åen og er væk et øjeblik.

Vi ser gaffelbukken forsvinde, men hvor blev den store af?

Et par minutter senere kom den op fra åbrinken og stiller sig med front mod os – stolt over sin sejr!.

Desværre ingen kuglefang, men kommer den ned fra diget er sagen en anden, - og det gør den !.

"Skyd ikke" – hvisker jeg. Afstanden er ca. 80 m.

"Den er ikke helt fri for græs" – bliver der hvisket tilbage. Og sådan går der flere minutter. Enten står han

ikke godt nok, eller også er der græs foran ham. (Jeg kunne havde skudt ham flere gange, og begynder så småt at få nerverne på højkant).

Kasper bevarer heldigvis fatningen, også da bukken begynder at gå mod det hegn, hvor vi sidder.

Jeg prøver igen at stoppe ham med pift og "bøv", men sejrusrusen sider stadig i ham, og han fortsætter til han når hegnet, hvor han strakt begynder at feje på en hyldebusk. Nu er afstanden kun 50 m!

"Skyd når han er fri" – hvisker jeg, og hele sceneriet fra før begynder igen. Ikke helt fri – står forkert – osv. Pludselig begynder bukken at gå ned imod os. Jeg følger den i kikkerten, og da den fylder det meste af kikkerten hvisker jeg: "Skyd den i bringen!"

Og med det samme falder Kaspers skud, og det samme gør bukken. Bare 8 m fra os ligger hans første sommerbuk. En rigtig flot ulige seks ender.

Ved nærmere eftersyn viste det sig at have været en rigtig kriger, da der i den ene sprosse sad en lille spids kilet fast fra rivalen.

Efterfølgende er bukken blevet opmålt til 96,1 point. – Sikken en debut.

Glæden og sejrusrusen er ubeskrivelig for os begge – ikke mindst for mig.

Efter fotografering og en øl brækker vi bukken og Kasper udbryder: "Far nu har jeg været med dig på bukkejagt mindst 50 gange, og du har aldrig skudt en buk, når jeg var med, og så første gang du er med mig, skyder jeg én!".

Dette er min bedste jagtoplevelse nogen siden. Og med den vil jeg ønske jer alle knæk og bræk den 16. maj.

John Edgar Hansen.